

Posudek diplomové práce Kryštofa Spiritita

Václav Emanuel Horák – český skladatel chrámové hudby 1. poloviny
19. století

Ústav hudební vědy FF UK 2013-09-13

Kryštof Spirit postavil do centra svého zájmu významnou osobnost první poloviny 19. století, jíž Václav Emanuel Horák ve svém oboru bezesporu byl. Dostal se tak na poněkud labilnější půdu co do hloubky propracování ve smyslu metodologickém i faktografických znalostí, a to jak z hlediska daného dějinného údobí, tak z pohledu hlavního druhu Horákovy výkonné i kompoziční aktivity. Diplomant měl tedy trochu obtížnější pozici v hledání potřebných a současně relevantních kontextuálních souvislostí při studiu sekundární – zejména muzikologické – literatury, jež by se mu mohla stát solidní oporou pro hodnocení výsledků vlastního pramenného výzkumu, a také pro nový pohled na skutečnosti zjištěné staršími badateli. Ne zcela se mu ovšem vždy podařilo vymanit z okruhu literárních klišé a zjednodušení, která povstala z písemnictví až do nedávné doby orientovaného na ideu pokroku. Zápas o kritický přístup, jehož rezidua v diplomové práci zůstala v pozitivní i negativní závislosti na zvolených výchozích premisách, byl už užitečný v tom, že si autor práce jeho úskalí, ale i potřebnost stále více a hlouběji uvědomoval, žel časové limity nedovolily ho zcela dovést do zdárného konce.

Diplomová práce Spiritova tak přináší především prověřování některých poznatků – zejména ze studií Kamperových – a jejich shrnutí, a v neposlední řadě na základě dostupných databází a katalogů příslušných archivních institucí soupis v současné době nalezených a dochovaných Horákových skladeb (jak chrámové, tak světské hudby), případně jejich rozšíření, i přehled skladeb nenalezených i hypotézy o jeho dnes neznámé možné další tvorbě.

Analytická část je nejcennější samotným nastolením a otevřením otázky sepětí funkce tvorby a prostředí, jemuž je adresována, s estetickými a uměleckými nároky, jež jsou na ni kladeny, resp. jež si sama pokládá v době svého vzniku. Další otevřenou oblastí chrámové hudby je tu pak problematika konvencionalizace zhudebnění liturgického textu a jeho částí, či otevírání přístupu k dílům, jež určité konvence z různých důvodů ruší.

Kryštof Spirit prokázal svou diplomovou prací (i prací na její předkládané verzi), že je schopen prohlubování kritického přístupu ke zvolené problematice a klást jí i vybranému pramennému souboru vědecky invenční – byť ne vždy explicitně – formulované otázky.

Diplomovou práci Kryštofa Spiritita doporučuji k obhajobě. Navrhované hodnocení: dobře.

V Buštěhradu, 12. 9. 2013

Prof. PhDr. Marta Ottlová